

O naději

(úvaha nad veršem: 1. Petřův 3, 15. verš)

„Pán, Kristus, budiž svatý‘ ve vašich srdcích.

Bud‘te vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslychal o naději, kterou máte.“

Co lze říci o naději? Když jsem zadal do Google.cz slovíčko „naděje“, jako odpověď jsem ke dni 30.9.2012 dostal 6 310 000. Celý dotaz trval 0,20 s. Ale je to opravdu všechno naděje v tom pravém slova smyslu? Mezi nalezenými výrazy byly různé firmy – třeba i ze socioální pomoci lidem bez domova apod. Co je tedy nadějí? Může to být naděje na uzdravení, naděje příchodu někoho milého, naděje... života? Může být pro lidi 21. století život nadějí? Když vidí kolem sebe neustále zdražování, smrtelné a nevyčísitelné nemoci, korubci, lež a jiné zlo? Co je pro mě naděje? Na tuto otázku si každý člověk musí odpovědět sám. Ale je třeba se taky zamyslet nad tím, co pokládám za naději. Zda je to pro mě jen něco nedosažitelného a nebo ne. A je to, co považuji za naději opravdu naděje? Možná máme spoustu otázek, pochybností atd... Média se předhánají v tom, že nám ukazují, že největší radost budeme mít, když si koupíme právě jejich produkt. Internet se předhánají v poskytování nerůznějších služeb. Stačí jen znát to, co člověk potřebuje a hned dostane odpověď. Jako jsem to udělal já. Za 0,2 sekundy jsem dostal tolik informací o naději, že nevím, kam se dříve podívat. Ale chceme takovou naději?

Když si vezmeme třeba nějakou nemoc. A nemusí to být ani smrtelná. Naši nadějí je to, že se uzdravím. Naši nadějí vkládáme do rukou obvykle „cizích“ lidí – doktorů. Ale i když nás ten doktor vyléčí, je to trvalá naděje? Ano, teď mě např. přestal bolet zub, ale za chvíli mě začne bolet zase něco jiného. A co stárí? Utrpení, bolesti a nakonec smrt? To, co jsem celý život budoval, čemu jsem věřil, s čím jsem počítal, to tu najednou zanechám jiným. Kariéra, peníze apod. To je ta naděje, kam člověk směřuje? A opět si můžeme položit otázku: Ale chceme takovou nadějí? A nebo nadějí, která není závislá na režimu, vládě, korubci, penězích, zdraví, životě, rodině, tomto světě ano i na mně samém? Je vůbec možné takové naděje v současné době dosáhnout?

Když svatý Pavel ve 12. kapitole 1. listu Korintským vyjmenovává různé dary, nakonec to zakončí větou: „Usilujte o vyšší dary!“ (1. Korintským 12:31a). Tím spojením vyšší dary je myšlena láska, jak je napsáno hned v následující 13. kapitole. Opěvuje zde lásku v tzv. Velepísni lásky. Teď by se dalo psát o lásce. Ovšem lépe, než sv. Pavel ve Velepísni lásky to nevyjádřím (1. Korintským 13. kapitola). A tak můžeme říci, že naděje bez lásky je prázdná, protože cokoliv je bez lásky, je prázdné. A kdo je ta pravá láska? „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele“ (Jan 15:13). Ano Bůh je tedy láska i naděje. Slovo „nadějí“ můžeme v Bibli najít 107x, slovo „naděje“ 54x. Myslíte, že se jedná o tu samou nadějí, jako když jsem to zadal do Google? Já myslím, že ne. Mojí nadějí je Kristus – ten, který byl, který je a který bude („JSEM, KTERÝ JSEM.“ – Exodus 3, 14.) Ten, který není závislý na režimu, vládě, korubci, penězích, zdraví, životě, tomto světě, rodině ano i na mně samém. Ten, který mě miluje tak, že za mě umřel na kříži a byl vzkříšen z mrtvých. A hlavně je nadějí v krásný život věčný, neboť je psáno: „Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.“ (1. Korintským 2:9). Bůh je tedy moje naděje, naděje v život věčný, ve vzkříšení mrtvých, v lásku – „Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska.“ (1. Janův 4:8) a pokoj – „Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí!“ (Jan 14:27).

Víra člověku nemusí dát na všechno přesné odpovědi, to by pak už nebyla víra. Víra znamená, že věřím. A pokud bych si všechno mohl „osahat“, jak mohu říci, že věřím. „Bůh je jako vítr. Není vidět, ale cítím ho.“ (Jamie Sullivan). Víra neznamená, že je všechno zadarmo – bez práce. Ale pokud člověk věří, není v životě sám, je s někým, kdo ho nekonečně miluje a může o něm platit následující: „...ve všem se prokazujeme jako Boží služebníci, v mnohé vytrvalosti, v souženích, tísni, úzkostech, pod ranami, v žalářích, nepokojích, vyčerpanosti, v bezesných nocích, v hladovění; prokazujeme se bezúhonností, poznáním, trpělivostí, dobrotivostí, Duchem svatým, nepředstíranou láskou, slovem pravdy, mocí Boží. Jsme vyzbrojeni spravedlností k útoku i k obraně, procházíme slávou i pohanou, zlou i dobrou pověstí; mají nás za svůdce, a přece mluvíme pravdu; jsme neznámí, a přece o nás všichni vědí; umíráme – a hle, jsme naživu; jsme týráni, a přece nejsme vydáni smrti; máme proč se rmoutit, a přece se stále radujeme; jsme chudí, a přece mnohé obohacujeme; nic nemáme, a přece nám patří vše.“ (2. Korintským 6, 4. – 10.)

To je moje víra, naděje a láska. A tuto víru vyznávám a v ní věřím. „...ale největší z té trojice je láska.“ (1. Korintským 13:13).